

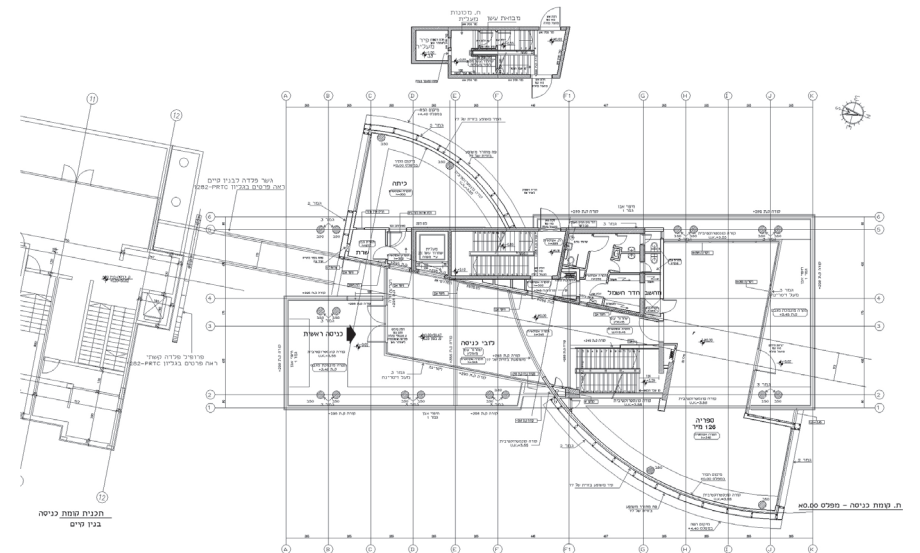
האגף למשפט מקרקעין, אוניברסיטת בר-אילן

מימין – למעלה: מבואת המבנה.
במרכז: אולם הנהלה.
למטה: מסעדה / קפיטריה
במרכז: מבט מצפון לחדר
הפקולטה
משמאל – למעלה: מצחיית
המבנה מול הכניסה הראשית
לאוניברסיטה

גוף המבנה מהווה המשך
ארכיטקטוני לאגף הפקולטה
למשפטים שתוכנן ע"י משרדנו,
באמצעות גשר קל ושקוף, מחופה
בקטעי זכוכית. גשר זה מודגש
כאלמנט שער בכניסה ראשית
לקמפוס, ובהמשכו ציר הולכי רגל
ראשי בין האגף החדש לקיים.

גג המבנה, המורכב משני חצאי "מאזני צדק",
מייחס, באופן מטאפורי, משמעות פיזית למונח
"שקלא וטריא" שהוא מושג השאול מעולם הדין.
הגגון הגבוה והמאורך יותר – מהווה מעין
מצחיה, תוך הקניית חשיבות לכניסה הראשית לקמפוס.
החיבור לאגף הקיים נעשה כהומאז' באמצעות חזרתיות של
מודולי המבנה וצמדי עמודי הבטון המופיעים בפרקי שני המבנים.
המבנה החדש מוסט ב-11° לציר המבנה הקיים של הפקולטה
למשפטים. הסטה מכוונת זו נועדה ל"סגירת" הציר הליניארי
הארוך של המבנה הקיים, ולקביעת נקודת סיומת במפגש
הצירים. כתוצאה, מתרחשת "תנועת מלקחיים" בין אגפי
המבנה. מפגש צירים זה מודגש באמצעות גל מתכת אנכי
מפח מחורר, החודר לרוחב המבנה. הדגשה זו, המתבצעת
באופנים מקבילים, בעלת חשיבות למבנה פרקי של בנין
הפקולטה הקיים, המורכב מיחידות קופסתיות דומות.
הבנין מחופה בשלושה רכיבים בסיסיים: מתכת, אבן טרקוטה
וזכוכית. המתכת קשורה לחיפויי הגג, לגשר, פתחי החלונות,
חשפי הקירות, מסגרות המעקות, וכפח מחורר במרכז המבנה.
הזכוכית מהווה מרכיב חשוב בהרכבים שונים – אטומה כמעקה
גשר ומדרגות פנים, שקופה בחלונות, בקירות מסך ובמחיצות.
גל המתכת המחוררת מורחק מקיר המבנה המטוייח, מייצר
תנועת "כתמי אור" ניידים, ומודגש על-ידי קומפוזיציות צבעוניות
שנוצבו הקירות המטוייחים, הנראות מבעד לרשת הפח המחורר.
עם התקנת תאורת קירות צבעוניים, ייווצרו אלומות
אור החושפות את הקומפוזיציות הצבעוניות ■

